

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 36/2010

Μεταξύ:

SYNCHROTECH SOLUTIONS LTD

Αιτούντων

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτητές:

SYNCHROTECH SOLUTIONS LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τον:

1. Δημήτρη Παπαδόπουλο, Δικηγόρο
2. Γιώργο Τσαρδελλή, Δικηγόρο
3. Χάρη Χρίστου, Διευθυντή αιτούσας εταιρείας
4. Μιχάλη Σουρουλά, Λογιστή

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Στυλιανό Παναγίδη, Ανώτερο Ηλεκτρολόγο Μηχανικό
2. Ακη Σαμούτη, Ηλεκτρολόγο Μηχανικό

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 26 Αυγούστου, 2010

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή με αρ. 36/2010 η εταιρεία SYNCHROTECH SOLUTIONS LTD, (στο εξής η Αιτήτρια), στρέφεται κατά της απόφασης του ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (στο εξής Αναθέτουσα Αρχή ή Α.Α.), όπως απορρίψει την προσφορά της και ακυρώσει το Διαγωνισμό με αρ. 162.09.ΕΠ.ΗΜΥ με αντικείμενο την *«Προμήθεια, Εγκατάσταση, Συντήρηση Ανιχνευτή Ναρκωτικών και Εκρηκτικών τύπου Αψίδας»*.

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Ο πιο πάνω Διαγωνισμός δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 21^η Νοεμβρίου 2009 (αρ. προκήρυξης 2009/S 225-322963) και στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την 27^η Νοεμβρίου 2009 (αρ. προκήρυξης 4383, γνωστοποίηση 3404).
2. Δημοσιεύτηκε διορθωτική προκήρυξη στις 15 Δεκεμβρίου, 2009.
3. Η τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών ήταν η 22^α Ιανουαρίου, 2010.
4. Λήφθηκε μόνο μία (1) προσφορά από την Εταιρεία SYNCHROTECH SOLUTIONS LTD (Αιτήτρια).
5. Η υποβληθείσα προσφορά εξετάστηκε από την Επιτροπή Αξιολόγησης, σε συνεδρίες της στις 22/01/2010, 29/01/2010 και 09/02/2010.

Η Επιτροπή Αξιολόγησης, κατά τη συνεδρία της στις 29/01/2010, αποφάσισε ομόφωνα όπως εισηγηθεί την ακύρωση του διαγωνισμού.

6. Μετά την εξασφάλιση της σύμφωνης γνώμης του Διευθυντή του Τμήματος, η έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης διαβιβάστηκε στις 18/02/2010, στον Πρόεδρο του Συμβουλίου Προσφορών, Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων.
7. Το Συμβούλιο, στη συνεδρία του που πραγματοποιήθηκε την 01/03/2010 στα Γραφεία του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων, αποφάσισε όπως υιοθετήσει την εισήγηση της επιτροπής αξιολόγησης και προβεί στην ακύρωση του διαγωνισμού.
8. Το Τμήμα, γνωστοποίησε στην εταιρεία την απόφαση του, για ακύρωση του διαγωνισμού, στις 12/03/2010.
9. Η Αιτήτρια Εταιρεία, εντός των προβλεπομένων 5 ημερών από την ημέρα της γνωστοποίησης, ενημέρωσε εγγράφως το Τμήμα για την πρόθεση της να προσφύγει στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών (στο εξής Α.Α.Π.).
10. Η Αιτήτρια Εταιρεία καταχώρησε ενώπιον της Α.Α.Π. Ιεραρχική Προσφυγή με αριθμό 36/2010 στις 26 Μαρτίου, 2010.
11. Η ακρόαση της παρούσας πραγματώθηκε την 05.05.2010.

Γ. ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΤΗΤΡΙΑΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Τόσο κατά την ακροαματική διαδικασία όσο και με το γραπτό του περίγραμμα ο δικηγόρος της Αιτήτριας Εταιρείας συνόψισε τοιούτοτρόπως τα επιχειρήματα του:

Σύμφωνα με τη γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού ημερ. 12/3/2010 ο βασικός λόγος απόρριψης ήταν ότι είχε υποβληθεί μόνο μια προσφορά. Το γεγονός αυτό δεν θα έπρεπε να είχε ξενίσει την Αναθέτουσα Αρχή καθότι από την αρχή ήταν ξεκάθαρο ότι οι τεχνικές προδιαγραφές της προσφοράς ικανοποιούνται μόνο από μια Εταιρεία Παγκόσμια.

Η Αναθέτουσα Αρχή ζητούσε ανιχνευτή ο οποίος θα συνδύαζε την ιδιότητα ανίχνευσης ουσιών ναρκωτικών και εκρηκτικών υλών ταυτόχρονα. Δεν υπάρχει καμία Εταιρεία στον κόσμο πέρα αυτής του προμηθευτή της προσφεύγουσας Εταιρείας που να παράγει αυτό τον συνδυασμό εξ' ου και ο συγκεκριμένος ανιχνευτής είναι ο πιο περιζήτητος στην αγορά από τις υπηρεσίες ασφαλείας διαφόρων κρατών, υποστήριξε η πλευρά της Αιτήτριας.

Υπό κανονικές συνθήκες η Αναθέτουσα Αρχή θα έπρεπε να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 33 του Νόμου 12(Ι)/2006 για διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς δημοσίευση προκήρυξης εισηγήθηκε ο Δικηγόρος της Αιτήτριας. Μας παρέπεμψε δε σχετικά σε διάφορες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στις οποίες έχει γίνει αποδοχή αυτής της συγκεκριμένης εξαίρεσης όταν πρόκειται περί αντικειμένου για το οποίο δεν υπάρχει εναλλακτική επιλογή. (Commission vs France (Rennes) [2000] ECR I-8377 Commission vs Italy [1987] ECR 1039 The Queen vs Secretary of State for home Department Evans Medical Ltd [1995] ECR 1-563).

Η Αναθέτουσα Αρχή, ισχυρίστηκε, γνώριζε για το θέμα αυτό πολύ πιο πριν το άνοιγμα των προσφορών. Μας παρέπεμψε δε επί τούτου στην επιστολή ημερ. 27/11/2009 από την Εταιρεία Α. Παπαέτης Services Ltd οι οποίοι ήταν ενδιαφερόμενοι, με την οποία ουσιαστικά παραπονούνται για την πρόνοια των τεχνικών προδιαγραφών (παράγραφο 9.2) που ουσιαστικά απέκλειε όλους τους άλλους ενδιαφερόμενους.

Το ερώτημα που τίθεται, πρόταξε, είναι κατά πόσο οι τεχνικές προδιαγραφές που απαιτούσαν ταυτόχρονα την ανίχνευση ναρκωτικών και εκρηκτικών ήταν εύλογη ή έγινε σκόπιμα για να φωτογραφίσουν συγκεκριμένους προμηθευτές. Υποστήριξε ότι υπό τις περιστάσεις ήταν εύλογη ενόψει των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι Κυπριακές Φυλακές τόσο με τα ναρκωτικά όσο και με τα εκρηκτικά αλλά και την απροθυμία σχεδόν όλων να υπόκεινται σε έλεγχο

Σε σχέση με τη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας των προσφορών, μας παρέπεμψε στην επιστολή 10/3/2010 της εταιρείας Lupoter Engineering με την οποία 2 μέρες πριν την γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων (12/3/2010) αναφέρει μεταξύ άλλων

«πληροφορηθήκαμε ότι έχει υποβληθεί μόνο μια προσφορά» ζητώντας ταυτόχρονα ακύρωση του διαγωνισμού, ενέργεια που πραγματοποιήθηκε 2 μέρες μετά.

Ανέφερε επί του προκειμένου ότι τα έντυπα της προσφοράς τα πήραν 11 εταιρείες οι οποίες όμως δεν τηρούσαν τις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρθηκαν.

Αναφορικά με τον προβαλλόμενο λόγο στη γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων σε σχέση με την εκτίμηση κόστους κατά 20% ψηλότερη ως αναφέρεται απάντησε ότι αυτή η εκτίμηση δεν μπορεί να έχει καμία επιστημονική βάση εφόσον είναι αποδεκτό από όλους ότι οι μόνοι που παράγουν τον συγκεκριμένο τύπο ανιχνευτή είναι η συγκεκριμένη εταιρεία η οποία καθορίζει και τις τιμές ενώ εξ' άλλου μπορούσε να γίνει απευθείας διαπραγμάτευση.

Όσον αφορά τους λόγους που αφορούν τις χρεώσεις για αναλώσιμα οι οποίες έχουν θεωρηθεί πολύ ψηλές, αυτοί δεν έχουν λογική βάση τη στιγμή που το τμήμα Προσφορών (EMS) είχε ζητήσει από την εταιρεία «Παπαέτης» τιμές για την αξία των αναλώσιμων και αυτή είχε δώσει ενδεικτική τιμή €4.500 ενώ η τιμή που προσφέρθηκε από τους Αιτητές ήταν μόνο €3.000. Σημείωσε δε ότι τα αναλώσιμα της εταιρείας Παπαέτης αφορούσαν ανιχνευτή που θα έκανε μόνο μία από τις δύο λειτουργίες. Κατά συνέπεια η θέση της Αναθέτουσας Αρχής ότι οι τιμές των αναλώσιμων ή των χρεώσεων ήταν ψηλές στερούνται βασιμότητας.

Υπό το φως των ανωτέρω και ενόψει σχετικής Νομολογίας που παρέθεσαν στην Ιεραρχική Προσφυγή, ισχυρίστηκε ο δικηγόρος των Αιτητών ότι το δημόσιο συμφέρον δεν εξυπηρετείται με την ακύρωση του διαγωνισμού αλλά τουναντίον, το μόνο που έχει επιτευχθεί είναι ότι παρατείνεται ένα χρόνιο πρόβλημα για τις Φυλακές.

Εάν η Α.Α. ξαναπροβεί σε διαγωνισμό με τις ίδιες τεχνικές προδιαγραφές το αποτέλεσμα θα είναι ακριβώς το ίδιο ισχυρίστηκε εφόσον μόνο μια εταιρεία έχει τη δυνατότητα να κατασκευάζει ασίδες ανίχνευσης που να έχουν διπλή ιδιότητα. Διερωτήθηκε δε κατά πόσον εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον με το να αλλάξουν οι προδιαγραφές και να προμηθευτούν οι Φυλακές δύο αντί μίας ασίδας, διπλασιάζοντας έτσι το κόστος της αγοράς.

Υποστήριξε τέλος ότι για όλους τους πιο πάνω λόγους η απόφαση της Α.Α. πρέπει να ακυρωθεί.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Οι εκπρόσωποι της Αναθέτουσας Αρχής τόσο δια της γραπτής τους έκθεσης, της γραπτής τους αγόρευσης όσο και προφορικά, κατά την ενώπιον μας διαδικασία ανέφεραν τα εξής προς υποστήριξη της προσβαλλόμενης απόφασης:

Σύμφωνα με το άρθρο 59 του Νόμου 12(Ι)/2006 η ανάθεση σύμβασης γίνεται είτε στη βάση της πλέον συμφέρουσας προσφοράς είτε της χαμηλότερης τιμής.

Συνεπώς υποστήριξαν, θα πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον δύο έγκυρες προσφορές ούτως ώστε κατά την αξιολόγηση να καθοριστεί ανάλογα με την περίπτωση η πλέον συμφέρουσα ή η χαμηλότερη τιμή προσφοράς.

Στην προκειμένη περίπτωση υπήρξε μόνο μία προσφορά και επομένως δεν ήταν δυνατό να εφαρμοστούν τα κριτήρια που θέτει το άρθρο 59 για ανάθεση σύμβασης, αφού προφανώς στο διαγωνισμό δεν έχει αναπτυχθεί οποιοσδήποτε ανταγωνισμός και επομένως ο διαγωνισμός θα έπρεπε να ακυρωθεί.

Η απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής υποστήριξαν συνάδει πλήρως με την απόφαση που λήφθηκε στην υπόθεση C-27/98 *Metalmeccanica Fracasso* του Δικαστηρίου ΔΕΚ και είναι επίσης σύμφωνη με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Peratica Trading Ltd*, υπόθεση αρ. 849/95.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό των Αιτητών ότι η Αναθέτουσα Αρχή θα έπρεπε να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 33 (διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς δημοσίευση) απάντησαν ότι το άρθρο 33 του Νόμου, απλώς παρέχει τη δυνατότητα για τη χρήση της διαδικασίας αυτής υπό συγκεκριμένες αυστηρές προϋποθέσεις.

Σημείωσαν επίσης ότι, πριν την εφαρμογή του άρθρου 33 και σύμφωνα με τον κανονισμό 27 των Κ.Δ.Π. 201/2007, η Αναθέτουσα Αρχή θα πρέπει να εξασφαλίσει έγκριση για την απόκτηση της οποίας πρέπει να αιτιολογήσει την ύπαρξη των προϋποθέσεων του άρθρου 33 οι οποίες και δεν ισχύουν σύμφωνα με τη θέση τους.

Αναφορικά με τους ισχυρισμούς των Αιτητών ότι τα τεκμήρια 2 και 3 που περιέχονται στην Αίτηση τους, αποτελούν απόδειξη ότι ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 33 (ii) τους απέρριψαν προβάλλοντας τα εξής:

- (α) Στην μεν επιστολή των Αιτητών ημερ. 23 Οκτωβρίου 2009, υπάρχει ο ισχυρισμός ότι οι ίδιοι, είναι η μόνη εξουσιοδοτημένη εταιρεία για πώληση κτλ του προϊόντος ENTRYSCAN 4, στην Κύπρο. Η δήλωση όμως αυτή ουδόλως αποδεικνύει ότι το ENTRYSCAN 4 είναι το μοναδικό μηχάνημα στον κόσμο που ικανοποιεί τις προδιαγραφές.

Επομένως δεν υπάρχει απόδειξη ότι το ENTRYSCAN 4 είναι το μοναδικό μηχάνημα στο κόσμο που ικανοποιεί τις προδιαγραφές.

- (β) Επιπρόσθετα όμως από τα πιο πάνω, από το τεκμήριο 2 διαπιστώνεται ότι ο Αιτητής, δεν είναι η μόνη εξουσιοδοτημένη εταιρεία για πώληση κτλ του ENTRYSCAN 4 στην Κύπρο, αφού στην επιστολή αυτή αναφέρεται ότι η SYNCROTECH είναι «in addition to Morpho Detection ...»

Καταλήγοντας οι Εκπρόσωποι της Αναθέτουσας Αρχής υποστήριξαν ότι ενόψει των πιο πάνω και του γεγονότος ότι η Αναθέτουσα Αρχή δεν είχε οποιαδήποτε απόδειξη ότι το ENTRYSCAN 4 είναι το μοναδικό μηχάνημα στον κόσμο που ικανοποιεί τις προδιαγραφές, δεν είχε το δικαίωμα να εφαρμόσει τη διαδικασία του άρθρου 33(II).

Όταν όμως εισηγήθηκαν, μετά το πέρας μιας από τις διαδικασίες συνάψεως συμβάσεως δημοσίου έργου που καθορίζει η οδηγία 93/37, απομένει μία μόνον προσφορά, η Αναθέτουσα Αρχή δεν είναι σε θέση να συγκρίνει μεταξύ των τιμών ή μεταξύ των λοιπών

χαρακτηριστικών διαφόρων προσφορών ώστε να προβεί στην ανάθεση του έργου σύμφωνα με τα κριτήρια του τίτλου IV, κεφάλαιο 3, της οδηγίας 93/37.

Εκ των ανωτέρω προκύπτει υποστήριξαν οι εκπρόσωποι της Α.Α. ότι η τελευταία δεν υποχρεούται να αναθέσει το έργο στο μοναδικό προσφέροντα που κρίθηκε ικανός να μετάσχει στο διαγωνισμό και συνεπώς η απόφαση της Α.Α. είναι ορθή και δέον να επικυρωθεί.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δυο πλευρών και κατόπιν μελέτης του σχετικού Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης καταλήγουμε στα ακόλουθα:

Σύμφωνα τόσο με την έκθεση αξιολόγησης όσο και με την επιστολή γνωστοποίησης των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού ο τελευταίος ακυρώθηκε και η προσφορά των Αιτητών δεν επιλέγηκε στη βάση του κανονισμού 34(5)(γ) της Κ.Δ.Π. 201/2007.

Οι λόγοι που προβλήθηκαν είναι οι εξής:

«Η δική σας προσφορά δεν έχει επιλεγεί για τους πιο κάτω λόγους:

- 1. Η τιμή που προσφέρθηκε από το μοναδικό προσφέροντα είναι πάρα πολύ ψηλή, 20% ψηλότερη από την εκτίμηση κόστους του Τμήματος.*
- 2. Υποβλήθηκε μία μόνο έγκυρη προσφορά και ως εκ τούτου, δεν αναπτύχθηκε πραγματικός ανταγωνισμός.*
- 3. Οι χρεώσεις ανά ανθρωπόωρα για επιπλέον εργασίες, που δεν συμπεριλαμβάνονται στη σύμβαση συντήρησης θεωρούνται πολύ ψηλές.*
- 4. Οι τιμές για την προμήθεια και εγκατάσταση των αναλωσίμων που δεν συμπεριλαμβάνονται στη σύμβαση συντήρησης θεωρούνται πολύ ψηλές».*

Οι Αιτητές υποστήριξαν βασικά δύο λόγους για τους οποίους δεν θα έπρεπε να ακυρωθεί ο διαγωνισμός αλλά να κατακυρωθεί στους ιδίους.

Κατά πρώτον το γεγονός ότι είχε υποβληθεί μια προσφορά δεν θα έπρεπε να επενεργήσει ως λόγος ακύρωσης σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των Αιτητών. Κατά δεύτερο, όσον αφορά την υπέρβαση του εκτιμημένου κόστους και τις χρεώσεις των αναλωσίμων υποστήριξαν ότι δικαιολογείται από τη φύση του αντικειμένου της σύμβασης ενώ η προϋπολογισθείσα δαπάνη δεν έχει επιστημονική βάση. Τέλος, κατέληξαν ότι το δημόσιο συμφέρον πλήττεται αντί να εξυπηρετείται με την ακύρωση του διαγωνισμού.

Σημείωσαν δε ότι αυτό που θα έπρεπε να εφαρμοστεί εις τον παρόντα διαγωνισμό είναι η διαδικασία της διαπραγμάτευσης χωρίς δημοσίευση προκήρυξης του άρθρου 33 του Ν. 12(Ι)/2006. Οφείλουμε όμως να σημειώσουμε ότι η παρατήρηση αυτή δεν ευσταθεί. Το τι προβλέπει το εν λόγω άρθρο αποτελεί επιλογή της Α.Α. και ενάσκηση διακριτικής ευχέρειας της σε εξαιρετικές περιπτώσεις ενώ και από τα υποβληθέντα στοιχεία δεν διαφαίνεται με βεβαιότητα η μη ύπαρξη εναλλακτικής επιλογής. Η επιλογή της παρούσας διαδικασίας αποτελεί επιλογή που νόμιμα διενεργήθηκε στη βάση της νομιμότητας με αποτέλεσμα να μην μπορεί να κλονιστεί η απόφασή της στη βάση αυτού του επιχειρήματος.

Αναφορικά με τις ενστάσεις των Αιτητών σε σχέση με την προϋπολογιζόμενη δαπάνη θα αρκεστούμε να υιοθετήσουμε τα λεχθέντα στην Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 80/2009 και να απορρίψουμε εις αυτό το στάδιο το όποιο εγχείρημα προσβολής του εν λόγω όρου του διαγωνισμού που ορίζεται η προϋπολογιζόμενη δαπάνη. Τίθεται σε εφαρμογή επί του παρόντος το δόγμα της ανεπίτρεπτης αποδοκιμασίας και επιδοκιμασίας, όπως τούτο έχει εξηγηθεί από τη νομολογία. (βλ. μεταξύ άλλων την απόφαση της Ολομέλειας στην **Ηλία κ.α. ν. Δημοκρατίας, (1999) 3 Α.Α.Δ. 884 και την υπόθεση Κάππας ν. Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας, (2000) 3 Α.Α.Δ. 36**).

Κρίνουμε ότι από τη στιγμή που οι Αιτητές είχαν λάβει γνώση και είχαν αποδεχθεί το συγκεκριμένο εκείνο όρο της προσφοράς (ήτοι την προϋπολογιζόμενη δαπάνη) ανεπιφύλακτα, χωρίς διαμαρτυρία κατά την υποβολή της προσφοράς τους, δεν νομιμοποιούνται εκ των υστέρων να αμφισβητούν τη νομιμότητά του.

Αναφορικά με το λόγο απόρριψης τους σύμφωνα με την επιστολή γνωστοποίησης για υποβολή κατά 20% ψηλότερης τιμής από την εκτίμηση κόστους του Τμήματος παρατηρούμε το εξής:

Ο κανονισμός 34 της Κ.Δ.Π. 201/2007 προβλέπει τα ακόλουθα στην παράγραφο 5(γ) αυτού:

«34(5)(γ) όταν οι τιμές όλων των προσφορών που πληρούν τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές των εγγράφων προσφορών είναι εξωπραγματικές ή φαίνονται να είναι προϊόν προσunenνόησης μεταξύ των προσφερόντων, με αποτέλεσμα να καταστρατηγείται η έννοια του υγιούς ανταγωνισμού.»

Απομένει να προβούμε σε εύρημα εάν είναι ή όχι εξωπραγματική η τιμή την οποία υπέβαλαν οι Αιτητές και κατά συνέπεια παράνομη ή σύνομη η απόφαση για ακύρωση του παρόντος.

Καίτοι γραμματικά η λέξη «εξωπραγματική τιμή» παραπέμπει σε κάτι εξειδικευμένο εντούτοις ως αναφέρθηκε στην Υπ. 647/2007 «FLECHA CONTRACTING LTD v. ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ, «Η έννοια του «εξωπραγματικού» δεν έχει, κρίνεται, κάποια ιδιαίτερη τεχνική σημασία, αλλά είναι λέξη η οποία μπορεί να περιλάβει προσφορές και τιμές που είναι έξω από το μέτρο το οποίο προϋπολογίζει ή καθορίζει κατά την εκτίμησή του το αρμόδιο Τμήμα». Και στην πιο πάνω υπόθεση όπως και στην υπόθεση αρ. 1138/05, **A. Askanis v. Δημοκρατίας**, ημερ. 6/9/2006 αποκλίσεις από την προϋπολογιζόμενη δαπάνη της τάξεως του 25.17% και 20% αντίστοιχα θεωρήθηκαν επαρκείς για να κατατάξουν στην έννοια του εξωπραγματικού τις προσφερόμενες τιμές. Κρίνουμε ότι στην παρούσα περίπτωση απόκλιση της τάξεως του 20% περίπου επαρκεί για να αιτιολογήσει την επίμαχη απόφαση.

Η εξουσία της Α.Α. να ακυρώσει το διαγωνισμό προκύπτει από το σχετικό κανονισμό και από τον όρο 19 των εγγράφων του Διαγωνισμού. Καταλήγουμε λοιπόν ότι η Αναθέτουσα Αρχή διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα αναφορικά με την επίδικη προσφορά, δεν πλανήθηκε

αναφορικά με οποιαδήποτε πραγματικά στοιχεία, αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της και ως εκ τούτου οι ισχυρισμοί των Αιτητών περί του αντιθέτου, κρίνονται ανεδαφικοί και απορρίπτονται.

Δεν θα συμφωνήσουμε βέβαια για το θέμα των επιπλέον εργασιών και προμηθειών και αντικατάστασης αναλωσίμων που δεν περιλαμβάνονται στη σύμβαση συντήρησης αφού εκεί απουσιάζοντας της προϋπολογιζόμενης δαπάνης δεν υπάρχει επαρκής αιτιολογία για το εύρημα της Α.Α.

Τέλος για το ζήτημα της μη ανάπτυξης ανταγωνισμού λόγω της υποβολής μόνο μιας έγκυρης προσφοράς παρατηρούμε ότι η ακύρωση διαγωνισμού ως αποτέλεσμα του πιο πάνω γεγονότος βρίσκεται στην κρίση της Α.Α.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχει αποδεχθεί ότι ανάκληση της διαδικασίας προσφορών σύμφωνα με τους όρους των προσφορών, λόγω του γεγονότος ότι είχε απομείνει μια μόνο έγκυρη προσφορά, δεν αντίκειται στην αρχή της ισότητας ή στην αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού. Σε μια παρόμοια περίπτωση η διοίκηση έχει τη δυνατότητα να αποφασίσει καλόπιστα και σύννομα όπως ανακαλέσει το διαγωνισμό, αν κρίνει πως το γεγονός ότι απέμεινε μια μόνο έγκυρη προσφορά, καθιστά την εν λόγω προσφορά ασύμφορη και την αποδοχή της αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον. Με δεδομένο ότι σκοπός της διαδικασίας προσφορών αποτελεί η σύγκριση μεταξύ διαφορετικών προσφοροδοτών με σκοπό την επιλογή της πιο συμφέρουσας προσφοράς, η ύπαρξη ενός μόνο προσφοροδότη αντιστρατεύεται το σκοπό αυτό. Παρομοίως, το ΔΕΚ στην υπόθεση Fracasso επιβεβαίωσε ότι όταν έχει απομείνει μόνο ένας κατάλληλος προσφοροδότης, δεν υπάρχει υποχρέωση όπως του κατακυρωθεί η προσφορά.

Παρατηρούμε ότι ενώ το ως άνω γεγονός μπορούσε να αποτελέσει τη βάση της ακύρωσης του διαγωνισμού εντούτοις ελλείπει επ' αυτού του λόγου η δέουσα και επαρκής αιτιολογία.

Ένεκα όμως των προηγούμενων ευρημάτων μας και της αυτοτέλειας του λόγου αναφορικά με την εξωπραγματική τιμή λόγος που από μόνος του αποτελεί τη βάση της ακύρωσης του

διαγωνισμού ομόφωνα αποφασίζουμε την απόρριψη της παρούσας και συνεπακόλουθα την επικύρωση της απόφασης της Α.Α.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.